

**prof. JUDr. Marek Števček, PhD., Právnická fakulta Univerzity Komenského
v Bratislave**

**Prof. JUDr. Eduard Vlček, CSc.
Predseda Oborové rady PF UPOL v Olomouci**

Oponentský posudok

Vážený pán profesor,

v nadväznosti na Vašu požiadavku Vám predkladám oponentský posudok dizertačnej práce

Antonín Stanislav: Dovolání s akcentem na ústavněprávní konformitu. Disertační práce.

I.

Antonína Stanislava poznám ako zanieteneho procesualistu, s výraznými prienkami teórie a praxe. Nie je teda osobou neznámou, nielen mne ako oponentovi, ale širšej odbornej verejnosti vôbec. Dá sa teda povedať, že jeho vedeckú dráhu sledujem dlhší čas a s potešením som prijal úlohu oponenta jeho dizertačnej práce. Opätovne a rád konštatujem, že moje očakávania boli veľmi pozitívne saturované kvalitou jeho dizertačnej práce, venovanej problematike ústavnej konformity dovolania v Českej republike.

Nedá mi nespomenúť, že aktuálnosť tejto práce je v kontexte legislatívnych zmien v oblasti civilného procesu v Slovenskej republike subjektívne z hľadiska oponenta ešte zvýraznená. S potešením konštatujem, že predložená práca je veľmi solídnym doktrinálnym počínom, disponujúcim nespornými presahmi v línii vertikálnej komparácie i do okolitých právnych úprav. So zreteľom na uvedené, ako aj na fakt, že Českú republiku komplexná zmena procesných pravidiel ešte len čaká, možno konštatovať, že závery autora disponujú potenciálom pozitívne ovplyvniť i rovinu legislatívnu (o doktrinálnej ani nehovoriac).

Práca podobného, relatívne úzkeho a špecifického zamerania, doposiaľ vo vede českého (a nielen českého) civilného procesu absentovala.

So zreteľom na uvedené je preto potrebné výsostne oceniť výber témy, o to viac, že ide o prácu teoretickú a analytickú, s výraznými multidisciplinárnymi presahmi (civilný proces a ústavné právo, čo sú samozrejme odbory v mnohom príbuzné, no občas akoby sa na túto skutočnosť zabúdalo).

Možno konštatovať, že práca je z hľadiska svojej témy, no i samotného spracovania, obohatením vedy česko-slovenského civilného práva procesného. Prináša originálne myšlienky, formuluje vlastné závery, je analytická v najlepšom zmysle slova.

II.

Z hľadiska systematiky sa práca člení na úvod, päť kapitol a záver. Ide o prácu kompaktnú, vnútorne konzistentnú. Formálno-logicky je práca správne stratifikovaná, vždy ide o autorskú licenciю autora v spolupráci so svojim školiteľom. Citelným „predelom“ práce je (podľa autora) kľúčové rozhodnutie Ústavného súdu České republiky zo dňa 21. 2. 2013, SP. ZN. PL. ÚS 29/11. Tretia kapitola práce je tak akýmsi prechodom od viac – menej historicko-právnych explikácií k stavu de lege lata a jeho kritickej analýze. Autor vystavoval svoju prácu gradačne, pričom jedným z vrcholov je práve rozbor tohto rozhodnutia Ústavného súdu.

Celkovo však autor správne začína metodologickým úvodom. V ňom si stanovuje metodické postupy svojej práce a nastoľuje hypotézu svojho vedeckého bádania. V ďalšom texte potom túto hypotézu skúma, rozvíja, podrobuje kritickej analýze a s použitím vedeckých metód dospieva k záveru. Metodika vedeckej práce bola dodržaná na veľmi slušnej úrovni. Voči zvolenej systematike, metodologickému inštrumentáriu a vedeckému systému autora nemožno mať zásadnejšie výhrady.

Subjektívne ma čoby oponenta práce samozrejme potešili jeho závery vo vzťahu k rekonštrukcii civilného procesu na Slovensku, ktorými autor prelína komparatívne pasáže práce.

K obsahu práce však celkovo nemožno mať vážnejších výhrad, autor tému uchopil s hlbokou znalosťou vecí, systémových väzieb a súvislostí, akcentujúc pritom i najnovšie trendy tohto segmentu práva. Nevyhnutný širší záber, predovšetkým komparatívny, neprekáža, naopak, tvorí širší vedecký základ práce.

Systematika a štruktúra práce je prehľadná a formálno-logicky správne stratifikovaná. V jednotlivých kapitolách je na vedeckej úrovni podaný výklad jednotlivých inštitútov, resp. jednotlivých parciálnych problémov. Práca je vecne bez chýb.

Obsahová stránka práce splnila to, čo sa od takýchto prác očakáva.

III.

Formálna stránka práce je takisto na vynikajúcej úrovni. Syntakticko-gramaticky práca nevykazuje zásadné nedostatky, na viacerých miestach sa však vyskytli drobné prehrešky proti jazyku českému, ktoré odporúčam pre budúce publikovanie práce odstrániť korektorskými zásahmi. Práca s primárnymi i sekundárnymi prameňmi je na výbornej úrovni. Okrem monografií je hojne zastúpená i periodická časopisecká literatúra. Práca s judikatúrou je na nadštandardnej úrovni, práca sa zaoberá aj analýzou judikatúrnej línie, nie je teda „len“ doktrinálna – to však len podčiarkuje autorovo „rozkročenie“ medzi teóriou a (najmä legislatívnou) praxou.

Práca je po formálnej stránke pomerne kompaktným celkom, s minimálnymi formálnymi chybami uvedenými vyššie. Je volený správny spôsob citačného indexu s bohatou bibliografiou českej, no i recentnej zahraničnej proveniencie predovšetkým v komparatívnych častiach práce.

IV.

Predložená práca predstavuje kvalitnú vedeckú prácu, a nepochybne spĺňa, ba priam prekračuje štandardy dizertačných prác. Autor v plnej miere (a opätovne) osvedčil schopnosť samostatnej vedeckej práce na vysokej úrovni. Rozsahom i obsahom je spôsobilá postúpiť na ústnu obhajobu, a stať sa dôstojným podkladom pre udelenie titulu „philosophie doctor (Ph.D.)“ v odbore občianske právo.

So zreteľom na uvedené preto posudzovanú prácu

o d p o r ú č a m

prijat' ako podklad na ústnu obhajobu a po prípadnom úspešnom priebehu tejto obhajoby udeliť Mgr. Antonínu Stanislavovi titul PhD. v odbore občianske právo.

Bratislava 24. 5. 2017

prof. JUDr. Marek Števček, PhD.